

ΠΙΤ ΤΖΟΝΣΟΝ

Πώς να γίνεις ΔΙΑΣΗΜΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: HOW TO GET FAMOUS
Από τις Εκδόσεις Corgi Yearling Books, Λονδίνο 2008

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Πώς να γίνεις διάσημος**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Pete Johnson

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ρένα Ρώσση-Ζαΐρη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνια Λαδοπούλου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελεύθερος & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνια Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Pete Johnson, 2008

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2010

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2010

ISBN 978-960-453-718-1

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομικάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Πιτ Τζόνσον

Πώς να γίνεις ΔΙΑΣΗΤΗΣ

Μετάφραση:
Ρένα Ρώσση-Ζαΐρη

Ο ΠΙΤ ΤΖΟΝΣΟΝ γεννήθηκε το 1956 στο Ουίντσεστερ της Αγγλίας. Σπούδασε αγγλική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο του Μπέρμιγχαμ και δίδαξε αγγλικά και θέατρο σε διάφορα γυμνάσια. Επίσης, εργάστηκε ως κριτικός κινηματογράφου στη ραδιοφωνική εκπομπή Radio One του BBC. Επί δέκα χρόνια αλληλογραφούσε με την Ντόντι Σμιθ, συγγραφέα του γνωστού μυθιστορήματος *Τα 101 σκυλιά της Δαλματίας*, η οποία τον ενέπνευσε να γίνει συγγραφέας. Το πρώτο του μυθιστόρημα, **SECRETS FROM THE SCHOOL UNDERGROUND**, το έγραψε παρατηρώντας τους μαθητές του και ζητώντας τους να του δώσουν ιδέες. Το αγαπημένο του θέμα είναι οι ιστορίες τρόμου, γιατί του αρέσει να ξαφνιάζει τους αναγνώστες του.

Έχει γράψει πολλά βιβλία τα οποία έχουν βραβευτεί και μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες. Μερικά από τα έργα του είναι: **ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΑ** (Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ), **Η ΜΑΓΙΚΗ ΚΑΠΑ** (Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ), **AVENGER**, **PHANTOM FEAR**, **THE CREEPER**, **THE GHOST DOG**, **TRAITOR**, **THE HERO GAME** κ.ά. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα μυθιστορήματά του **ΠΩΣ ΝΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΣΟΥ** και **ΠΩΣ ΝΑ ΓΙΝΕΙΣ ΤΑΡΑΞΙΑΣ**.

Τρίτη 2 Μαρτίου

4.30 μ.μ.

Γεια σου και χαρά σου, Στα Ουράνια.

Ελπίζω να νιώθεις περίφημα, γιατί θα δεις μία εξαιρετική κασέτα: τη ΔΙΚΗ ΜΟΥ.

Ακολουθήσα τις οδηγίες σου και προσπάθησα να μην ξεπεράσω τα δύο λεπτά. Έχω τόσα ταλέντα όμως. Τι να πρωτοπρολάβω; Γι' αυτό πότε αφηγούμαι ένα ανέκδοτο πότε παριστάνω το αγριεμένο πρόβατο. Μπορώ ακόμα να νιαουρίσω, να γαβγίσω, να κάνω την πάπια, τον ελέφαντα κι όλες τις συναισθηματικές τους εκρήξεις. Η κασέτα τελειώνει με ένα απότομο φρενάρισμα.

Βολέψου λοιπόν στην καρέκλα σου κι απόλαυσέ την!

Δικός σου,

Τόμπι Κασόμπι (ένα όνομα που δεν ξεχνιέται!)

Το πρόγραμμα *Στα Ουράνια* είναι ένας καινούριος διαγωνισμός ταλέντων στην τηλεόραση που αναδεικνύει «μελλοντικούς σταρ» (ηλικίας 10 έως 15 χρόνων). Ήμουν απόλυτα σίγουρος πως οι υπεύθυνοι θα έβλεπαν την κασέτα μου, θα πάθαιναν την πλάκα τους και θα έλεγαν: «Να κι ένα αγόρι που μπορεί να λέει ανέκδοτα, να παριστάνει τα ζώα και να στριγκλίζει σαν φρένο. Πρέπει να υπογράψουμε αμέσως συμβόλαιο μαζί του».

Σήμερα, όμως, μου επέστρεψαν το υπέρ το δέον φιλικό μου γράμμα και την κασέτα με την οντισιόν μου. Τους είχα στείλει μαζί κι ένα φάκελο με τη διεύθυνσή μου κι ένα γραμματόσημο, πιστεύοντας βέβαια πως δε θα χρειαστεί να τα χρησιμοποιήσουν.

Έχωσαν μάλιστα μέσα και μία αγενέστατη κάρτα που έγραφε: «Λυπούμαστε, αλλά δε θα μπορέσετε να εμφανιστείτε *Στα Ουράνια*. Σας ευχαριστούμε πολύ για το ενδιαφέρον σας και μην ξεχάσετε να παρακολουθήσετε το καταπληκτικό μας πρόγραμμα».

Η κάρτα με εκνεύρισε τόσο πολύ, που την εκσφενδόνισα στον αέρα, τη στιγμή που η μαμά μου πρόβαλε το κεφάλι της στην πόρτα του δωματίου μου.

— Αχούρι το έκανες εδώ μέσα, φώναξε.

Δεν κατάλαβα; Μία και μόνο κάρτα στο χαλί σημαίνει αχούρι; Δεν είχα κέφι να μαλώσω μαζί της (τα είχα πάρει). Την ενημέρωσα, όμως, για το τι συνέβη. Εκείνη ούτε που προσπάθησε να με κάνει να νιώσω καλύτερα.

— Είμαι σίγουρη πως τους στέλνουν εκατοντάδες

κασέτες, μου είπε και ύστερα με ρώτησε πόσο διάβασμα είχα σήμερα.

Τι να σου πω, μαμά! Η κατανόησή σου με κάνει λιώμα.

Ξαφνικά αναρωτήθηκα αν η Τζόρτζια (είχαμε μαγνητοσκοπήσει τις οντισιόν μας παρέα με τη βιντεοκάμερα της μαμάς της) είχε λάβει κι εκείνη ένα τέτοιο αγενέστατο δέμα σαν το δικό μου.

Να της τηλεφωνήσω;

4.45 μ.μ.

Βασικά τηλεφώνησε εκείνη.

— Σου έστειλαν κι εσένα ένα ηλίθιο δέμα που...

— Ναι, ναι, ναι, τη διέκοψα.

— Η μαμά μου μου είπε να μην ανησυχώ, τσίριξε, γιατί μάλλον δεν είχαν καιρό να δουν όλες τις κασέτες... διάλεξαν απλώς μερικές και τις υπόλοιπες τις αγνόησαν.

— Η μαμά σου ξέρει καλά τον κόσμο του θεάματος. Δηλαδή τελικά δε μας απέρριψαν, έτσι; ρώτησα.

— Όχι. Η μαμά είναι απόλυτα σίγουρη γι' αυτό. Δεν εμφανίστηκε ακόμη η ευκαιρία μας.

«Η Τζόρτζια είναι πολύ τυχερή που έχει τέτοια σοφή μπτέρα», σκέφτηκα. Και μετά είπα:

— Πιστεύω πως η κασέτα μου ήταν υπέροχη κι ανακουφίστηκα πολύ που έμαθα πως δε μας απέρριψαν. Και η δική σου καλή ήταν, πρόσθεσα.

— Είσαι πολύ ευγενικός.

— Το ξέρω.

— Η μαμά μου λέει να μην απελπιστούμε.

Υπέροχα λόγια, παρόλο που η Τζόρτζια ακουγόταν πολύ απελπισμένη όταν τα έλεγε.

Όταν ξέρεις πως αξίζει να γίνεις διάσημος και δεν μπορείς να το κατορθώσεις, τότε η ζωή είναι πολύ σκληρή. Έτσι κι εγώ περιμένω υπομονετικά να με ανακαλύψουν. Το ίδιο και η Τζόρτζια. Μου εκμυστηρεύτηκε πως παίζει σε διάφορα θεατρικά έργα και πηγαίνει σε θεατρικές σχολές από τεσσάρων χρόνων. Δηλαδή εδώ και οκτώ χρόνια. Κάποιος δε θα έπρεπε να είχε ανακαλύψει το ταλέντο της τόσο καιρό;

Όσο για μένα, ε, έχω παίζει τον τέταρτο βοσκό σε ένα χριστουγεννιάτικο έργο. Ο ρόλος μου ήταν πραγματικά βαρετός. Για να τον βελτιώσω, άρχισα να παριστάνω το πρόβατο που χάθηκε κι έκανε συνέχεια «μπεεε» ζητώντας βοήθεια. Προσωπικά πιστεύω πως αυτό ήταν και το καλύτερο μέρος ολόκληρου του έργου. Οι θεατές ξεκαρδίστηκαν στα γέλια. Αλλά, αντί να με ευχαριστήσουν που ζωντάνεψα την παράσταση, μου έδωσαν τα παπούτσια στο χέρι.

Αυτήν τη στιγμή δε με εκτιμά κανένας. Αλλά θα αλλάξει σίγουρα η ζωή μου. Πιστεύω πως κρύβω μέσα μου χρυσάφι, που περιμένει να το ανακαλύψει η τηλεόραση. Κι αυτός είναι ο απώτερος στόχος μου. Να γίνω αστέρας της τηλεόρασης. Και θα γίνω. Δεν έχω καμία αμφιβολία γι' αυτό. Κάθε μέρα κάνω προπόνηση στα αυτόγραφα μου.

Ακούγομαι λιγάκι ΚΟΥΚΟΥ; Μην τολμήσετε να σκεφτείτε κάτι τέτοιο, γιατί τα λογικά μου είναι μια

χαρά. Απλώς θέλω να προετοιμαστώ σωστά για την υπέρτατη στιγμή της δόξας. Να και η υπογραφή μου:

Τόμπικασόμπι

Είμαι σίγουρος πως σας αρέσει πολύ ο τρόπος που ένωσα όνομα κι επίθετο μαζί. Δείχνει επαγγελματικός, έτσι;

Τετάρτη 3 Μαρτίου

Ακούστε να φρίξετε! Δε μου επιτρέπουν να βλέπω τηλεόραση όταν θέλω. Πρέπει πρώτα να τους ζητάω την άδεια. Αυτή είναι η τελευταία θεότρελη απόφαση των γονιών μου.

— Το ξέρεις, μου είπε σήμερα η μαμά, πως μέχρι να γίνει ένα παιδί έξι χρόνων έχει παρακολουθήσει έξι χιλιάδες ώρες τηλεόραση;

— Μόνο; απάντησα. Νόμιζα πως ήταν περισσότερες.

— Στην περίπτωση σου ισχύει σίγουρα, συμφώνησε η μαμά, δείχνοντας ταυτόχρονα ένοχη και θλιμμένη.

Ύστερα άρχισε να μου λέει πως θα ηρεμήσω πολύ, όταν απελευθερωθεί το μυαλό μου από την επίδραση της τηλεόρασης και των διαφημίσεων.

— Και θα συγκεντρωθείς ευκολότερα στα μαθήματά σου, παρενέβη ο μπαμπάς.

Η μαμά μου είναι αρκετά στριμμένη, αλλά τον μπαμπά μου τρομάζει και μόνο που τον βλέπεις. Ακόμα κι όταν βρίσκεται στις καλές του, φαίνεται σαν να είναι πεθαμένος τουλάχιστον μία εβδομάδα.

Σήμερα το βράδυ, όταν του ζήτησα την άδεια για να παρακολουθήσω ένα πρόγραμμα στην τηλεόραση, έγινε κατακόκκινος από το θυμό του.

— Θέλεις να δεις αυτές τις σαχλαμάρες; Αν δεν έχεις κάτι καλύτερο να κάνεις, θα σου βρω εγώ δουλειά, ούρλιαξε.

Η μαμά κατάφερε να του αλλάξει γνώμη.

— Το σημαντικό είναι πως ο Τόμπι αρχίζει να διαμορφώνει την άποψή του.

Αλλά η φρίκη δεν τελείωσε εδώ. Ο μπαμπάς επέμενε να παρακολουθήσει το πρόγραμμα μαζί μου. Ονομαζόταν ΠΑΙΔΙΖ. Κι αμέσως άρχισε να διαμαρτύρεται για την ορθογραφία.

— Δεν ξέρουν πως η λέξη ΠΑΙΔΙΑ γράφεται στο τέλος με Α;

— Για πρωτοτυπία το κάνουν, εξήγησα υπομονετικά. Το πρόγραμμα είναι καινούριο.

Τότε ο παρουσιαστής άρχισε να μιλάει κι ο μπαμπάς άρχισε να ξεφωνίζει.

— Γιατί οι παρουσιαστές δεν εκφωνούν σωστά τις λέξεις; Αυτός δε μιλάει, σαλιαρίζει!

— Μπαμπά; Γιατί δεν παίρνεις ένα από τα ηρεμιστικά σου χάπια;

— Θα παρακολουθήσεις τηλεόραση ή θα με εκνευρίσεις; με ρώτησε.

— Μπορώ να κάνω και τα δύο, του απάντησα.

Αλλά ο μπαμπάς μου δε χαμογέλασε. Χαμήλωσε αμέσως τον ήχο της τηλεόρασης λέγοντάς μου πως η ένταση του προξενούσε πονοκέφαλο. Κι έτσι δεν άκουγα τι έλεγαν. Κι ενώ το πρόγραμμα συνεχιζόταν, έκλεισε τελείως τη συσκευή.

— Είναι δυνατόν να βλέπει κανείς τέτοια πράγματα; μούγκρισε.

Πέμπτη 4 Μαρτίου

Από τότε που η Τζόρτζια μετακόμισε κοντά μας, τον περασμένο Οκτώβριο, η ζωή της στο σχολείο είναι πολύ δύσκολη. Χωρίς να υπάρχει κανένας λόγος, της κλέβουν τα πράγματά της και της φέρονται απαίσια...

Την πρώτη φορά που την είδα (πηγαίνει σε σχολείο θηλέων κι εγώ σε αρρένων, τι κρίμα) μία μέρα μετά το σχόλασμα, στο μαγαζί που πουλάει εφημερίδες και περιοδικά, την πλησίασα και τη ρώτησα αν μπορούσα να αφαιρέσω κάτι από την πλάτη της.

Ήμουν σίγουρος πως πίστεψε ότι ήμουν τρελός. Όλοι έτσι πιστεύουν για μένα, για να πω την αλήθεια. Το γιατί δεν το ξέρω.

— Εντάξει, ό,τι πεις, μου είπε, ενώ ετοιμαζόταν να το βάλει στα πόδια.

Εγώ, όμως, της αφαίρεσα ένα τεράστιο σήμα που έγραφε ΤΟ ΠΙΟ ΞΕΝΕΡΩΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ κι εκείνη έβγαλε μια τρομαγμένη κραυγή.

Φαίνονταν τόσο θλιμμένη, που της είπα αμέσως:

— Μην ανησυχείς, δεν είσαι το πιο ξενέρωτο κορίτσι του πλανήτη. Εγώ έχω δει εκατοντάδες κορίτσια πολύ πιο ξενέρωτα από σένα... Πριν από λίγο μάλιστα είδα δύο.

Ξαφνικά άρχισε να γελάει, λίγο υστερικά, για να πω την αλήθεια, αλλά ξαναβρήκε το κέφι της, που ήταν και το σημαντικότερο.

— Με λένε Τζόρτζια, μια και το έφερε η κουβέντα, μου είπε.

— Κι εγώ είμαι ο υπέροχος Τόμπι, αλλά μπορείς να με λες απλά Τόμπι.

Κι εκείνη τη στιγμή γεννήθηκε μια σπουδαία φίλια.

Η Τζόρτζια δεν έχει μιλήσει ακόμη στη μαμά της για το πόσο την τρομοκρατούν τα άλλα κορίτσια στο σχολείο. Μόνο σε μένα μιλάει. Έτσι, προσπαθώ να της δίνω τις καλύτερες συμβουλές που μπορούν να κατεβάσουν τα εγκεφαλικά μου κύτταρα.

— Να δείχνεις υπεράνω, της είπα σήμερα. Να μην τις αφήνεις να καταλάβουν πόσο σε ενοχλούν.

Παρασκευή 5 Μαρτίου

Εντυπωσιακά νέα:

Συνήθως τα απογεύματα της Κυριακής είναι βαρετά. (Το ίδιο και τα πρωινά, αλλά όχι αυτό που ερχόταν. Γιατί η μαμά της Τζόρτζιας ήθελε σώνει και

καλά να δει από κοντά τους σταρ που θα εμφανίζονταν σε μία πρεμιέρα στην πλατεία Λέστερ, στο Λονδίνο. Το κάνει συχνά αυτό. Μια μέρα την είδα στην τηλεόραση ανάμεσα στο πλήθος έξω από τον κινηματογράφο. Ούρλιαζε στους ηθοποιούς και τους ζητούσε αυτόγραφα. Αυτή την Κυριακή αποφάσισε να πάρει και την Τζόρτζια μαζί της και φυσικά εμένα! «Νομίζω πως μεγαλώσατε αρκετά για να βιώσετε μια τέτοια εμπειρία», μας είπε.)

Είμαι σίγουρος πως αυτή η μέρα θα είναι μία από τις πιο σημαντικές της ζωής μου.

Σάββατο 6 Μαρτίου

Το ξέρετε πως οι άνθρωποι ντύνονται επίσημα για να παρακολουθήσουν μία πρεμιέρα; Ούτε εγώ το ήξερα. Κανονικά σιχαίνομαι να φοράω κοστούμι, αλλά χαίρομαι πολύ που θα το φορέσω αύριο.

Φυσικά οι γονείς μου δεν καταλαβαίνουν τη σπουδαιότητα του γεγονότος. Λυπάμαι που το λέω, αλλά έχουν μείνει πίσω. Με το ζόρι μού έδωσαν τα λεφτά για τα εισιτήρια μέχρι το Λονδίνο.

— Τι θα δεις ακριβώς; με ρώτησε η μαμά.

— Έναν άλλο κόσμο, της απάντησα.

Κυριακή 7 Μαρτίου

2.00 μ.μ.

Το μόνο που έχω να κάνω είναι να βγω έξω από το σπίτι μου, να περπατήσω δύο στενά κι εκεί, στη γωνία του επόμενου δρόμου, είναι το... Χόλιγουντ.

Δε σας κοροϊδεύω. Το μόνο που πρέπει να κάνετε κι εσείς είναι να ανοίξετε την πόρτα του σπιτιού της Τζόρτζιας κι ο Λεονάρντο ντι Κάπριο σας χαμογελάει στο χολ. Κάτω από τη φωτογραφία του, γραμμένο με το δικό του αυθεντικό γραφικό χαρακτήρα, λέει: «Καλή τύχη, Λεονάρντο ντι Κάπριο».

Μπείτε στο σαλόνι κι εκεί σας περιμένει ο Μπραντ Πιτ, με το δικό του αυτόγραφο. Ποιος ηθοποιός σάς αρέσει; Εδώ μέσα θα τους βρείτε όλους.

Στη γωνία της τραπεζαρίας, κάτω από μία τεράστια φωτογραφία του Τομ Κρουζ, η οποία επιδεικνύει την ολόλευκη οδοντοστοιχία του, είναι κρεμασμένη μία μικρή ασπρόμαυρη φωτογραφία ενός κοριτσιού από ένα έργο του 1970 που ονομαζόταν *Ο χαμένος μονόκερος*. Πρόκειται για ένα μικρό κορίτσι που πι-

στεύει πως εμφανίζεται τις νύχτες στον κήπο του ένας μονόκερος και ζει περιπέτειες μαζί του. Είμαι σίγουρος πως την έχετε δει την ταινία. Παίζεται κάθε Χριστούγεννα.

Το κοριτσάκι έχει μεγάλα μάτια κι έχει υπογράψει τη φωτογραφία. Ονομάζεται Μαρίνα Θόμσον και είναι η μαμά της Τζόρτζιας.

Δε γύρισε άλλη ταινία με την ίδια επιτυχία. Ισχυρίζεται πως δεν είχε καλό ατζέντη και οι γονείς της δε διέθεταν την απαιτούμενη γνώση για να την καθοδηγήσουν. Λατρεύει, όμως, ακόμη τον κόσμο του θεάματος και, παρόλο που δουλεύει κάποιες ώρες σε ένα κατάστημα που ονομάζεται «Άλλοι Κόσμοι», το οποίο πουλάει κρύσταλλα κι άλλα τέτοια, ασχολείται κυρίως με το να αγοράζει και να πουλάει αυτόγραφα διάσημων. Είναι επίσης σίγουρη πως η Τζόρτζια κληρονόμησε το ταλέντο της κι έτσι, όταν η τύχη χτυπήσει την κόρη της στον ώμο, ξέρει καλά πώς θα τη βοηθήσει.

Εκείνο το βράδυ, η κυρία Μαρίνα βρήκε κάποιες φωτογραφίες κι αφίσες από τους ηθοποιούς που θα παρεβρίσκονταν στην πρεμιέρα της κινηματογραφικής ταινίας.

— Προσπάθησε να τους βάλεις να υπογράψουν πάνω από τα κεφάλια τους, μου είπε και ύστερα μου έδωσε μερικές μικρές άσπρες κάρτες. Αυτές προορίζονται για όποια διασημότητα εμφανιστεί μπροστά μας. Οι κάρτες είναι καλύτερες από το χαρτί για τα αυτόγραφα.

Κι όλα αυτά τα έλεγε πολύ σοβαρά, λες και θα πηγαίναμε σε κάποιο μουσείο. Χαμογέλασε στην κόρη της και σε μένα και συνέχισε:

— Και οι δύο δείχνετε υπέροχοι. Είναι σημαντικό να δείχνεις υπέροχος σε γεγονότα σαν το σημερινό.

Αυτό που έπρεπε να κάνουμε ήταν να βρούμε ένα ταξί. Αλλά η Τζόρτζια και η μαμά της έχουν οικονομικές δυσκολίες, ιδιαίτερα από τότε που ο μπαμπάς της Τζόρτζιας έφυγε από το σπίτι (γι' αυτό στριμώχτηκαν σε αυτό το διαμέρισμα). Έτσι, τρέξαμε για να προλάβουμε το λεωφορείο.

— Το λεωφορείο σταματάει έξω από το σταθμό του τρένου και θα πάμε πιο γρήγορα κι από το ταξί, είπε η κυρία Μαρίνα.

Η Τζόρτζια κι εγώ κουνήσαμε το κεφάλι μας.

— Μια μέρα όμως, της ψιθύρισα, θα πάρουμε ταξί για να πάμε στο Λονδίνο, χωρίς να σκεφτούμε καθόλου το κόστος.

4.45 μ.μ.

Το τρένο άργησε σχεδόν είκοσι λεπτά και είχαμε και μία καθυστέρηση στο μετρό, οπότε φτάσαμε στην πλατεία Λέστερ πιο αργά απ' ό,τι σχεδιάζαμε.

Εντυπωσιάστηκα από τη λαμπρότητα του κινηματογράφου Οντεόν και περισσότερο από τις δύο τεράστιες λέξεις με γράμματα που έλαμπαν: ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΕΜΙΕΡΑ. Ήξερα πως βρισκόμουν στο κέντρο του κόσμου που με ενδιέφερε.

Υπήρχαν ήδη παντού συνεργεία διάφορων κανα-

λιών κι άνθρωποι που πηγαινοέρχονταν μιλώντας στα κινητά τους. Ξαφνικά είδαμε αυτούς που έστρωναν το κόκκινο χαλί, κάτι που μας έκανε να νιώσουμε πως βρισκόμασταν στο προσκήνιο.

— Δε θα είχε πλάκα να σας αναγνώριζε κάποιος από το *Ο χαμένος μονόκερος*; είπα στην κυρία Μαρίνα.

Εκείνη τίναξε το κεφάλι της κι αναστέναξε.

— Λυπάμαι που το λέω, Τόμπι, αλλά έχει περάσει πολύς καιρός από τότε. Ελάτε, πρέπει να κινηθούμε γρήγορα τώρα, συνέχισε ισιώνοντας το κορμί της.

Έτσι, την ακολουθήσαμε, καθώς προχωρούσε επιδέξια ανάμεσα στο πλήθος και γύριζε συνέχεια για να κοιτάξει αν βρισκόμασταν πίσω της.

— Πιο γρήγορα, μας παρακίνησε ανοίγοντάς μας το δρόμο.

— Εδώ στέκεσαι συνήθως; τη ρώτησε η κόρη της.

— Ναι. Είναι καλό σημείο για να πλησιάσεις τους σταρ.

Μπροστά μας υπήρχαν διαχωριστικά κιγκλιδώματα που φαίνονταν να μην τελειώνουν πουθενά. Στο μεταξύ εμφανίστηκαν ένα σωρό σεκιουριπάδες που πηγαινοέρχονταν κρατώντας φορητά ραδιοτηλέφωνα. Φορούσαν μαύρα παλτό, παρόλο που έκανε ζέστη. Η κυρία Μαρίνα μας ανάγκασε να ελέγξουμε τα σπιλό μας.

— Να ξέρετε πως δεν υπάρχει τίποτα χειρότερο από το να σε πλησιάσει ο σταρ για να σου υπογράψει και να μη γράφει το σπιλό σου, μας είπε και μας σύστησε σε έναν άντρα από το πλήθος, έναν άλλο τα-

κτικό συλλέκτη αυτόγραφων, που λεγόταν Ρούμπεν.

— Για ρίξτε μία ματιά σε αυτό, είπε ενθουσιασμένος εκείνος και μας έδειξε μία κάρτα με μία δυσανάγνωστη υπογραφή. Βρισκόμουν στο σταθμό του Χιούστον όταν τον είδα, συνέχισε. Είναι ο τύπος που παίζει στην *Απόδραση*.

— Πώς τον λένε; ρώτησα.

— Δε θυμάμαι, αλλά αυτός είναι!

5.15 μ.μ.

Η ατμόσφαιρα φαινόταν έτοιμη να εκραγεί. Η πλατεία ήταν πλημμυρισμένη από ανθρώπους. Πίσω μας ήταν κάποιοι νεαροί που ούρλιαζαν υστερικά κάθε φορά που εμφανιζόταν μία μαύρη λιμουζίνα. Η πρώτη που εμφανίστηκε περπατώντας καμαρωτά ήταν το κορίτσι που κόντεψε να κερδίσει πέρυσι στο *Big Brother*. Κρατούσε στο χέρι της ένα βιβλίο και φώναζε πως ο δεύτερος τόμος της αυτοβιογραφίας της θα βρίσκεται στα βιβλιοπωλεία την επόμενη εβδομάδα.

Μετά πετάχτηκε έξω από μία λιμουζίνα ένα αγόρι με κατσαρά μαλλιά που είχε εμφανιστεί σε ένα επεισόδιο του σίριαλ *Οι Αγνοούμενοι*. Οι νεαροί πίσω μας σήκωσαν ψηλά τα κινητά τους για να τον απαθανατίσουν. Μερικά κορίτσια τού κουνούσαν χαρτάκια κι ούρλιαζαν «Σε αγαπάμε». Αλλά αυτός υπέγραψε μόνο στην κάρτα της Τζόρτζιας και μετά της έστειλε ένα φιλάκι. Εκείνη τα έχασε.

— Αχ! Έπαθα σοκ. Και να φανταστείτε πως δε μου άρεσε. Αλλά τελικά είναι κούκλος, φώναξε.

— Το πρώτο σου αυτόγραφο, μουρμούρισε περήφανα η μαμά της.

6.45 μ.μ.

Έγινε κάτι απίθανο. Και θέλω να σας το πω αμέσως, τώρα που το θυμάμαι πεντακάθαρα. Οπότε θα αγνοήσω όλους τους άλλους σταρ που είδαμε και θα σας το διηγηθώ...

Ξέραμε πως θα συμβεί κάτι καταπληκτικό, όταν δύο αστυνομικοί μάς πλησίασαν και μας είπαν να απομακρυνθούμε από τα κιγκλιδώματα, κάτι που κάναμε όλοι μέχρι που κοίταξαν αλλού και μετά χιμήξαμε και πάλι προς τα μπρος.

Γιατί αυτό που μας είπαν οι αστυνομικοί σήμαινε μονάχα ένα πράγμα: ο πρωταγωνιστής του έργου θα ερχόταν προς το μέρος μας.

— Και τώρα προσπαθήστε να παραμείνετε ήρεμοι, μας ψιθύρισε η κυρία Μαρίνα. Πιστεύω πως όπου να 'ναι θα εμφανιστεί ο Τζόνι Ντεπ.

Πέντε λεπτά αργότερα η πρόβλεψή της επαληθεύτηκε. Μπροστά μας μέσα από ένα ασημένιο αυτοκίνητο βγήκε ο ίδιος ο... Τζόνι Ντεπ! Η Τζόρτζια κι εγώ χαμογελάσαμε ο ένας στον άλλο μη πιστεύοντας στα μάτια μας. Ο Τζόνι Ντεπ βρισκόταν λίγα μέτρα μακριά μας!

Φορούσε κοστούμι, ένα μπλε καρό καουμπόικο πουκάμισο, με το κολάρο σηκωμένο, μία λεπτή μαύρη γραβάτα και μία ρεπούμπλικα. Τα μαλλιά του, που του έφταναν μέχρι το σβέρκο, ήταν χτενισμένα με την τελευταία λέξη της μόδας και είχε κι ένα μικρό γενάκι.

ΠΙΤ ΤΖόνσον

Πώς να γίνεις
ΔΙΑΣΗΜΟΣ

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

...και για νεαρούς αναγνώστες με απαιτήσεις

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

Ο Τόμπι είναι αποφασισμένος να γίνει διάσημος. Ξέρει πως έχει ταλέντο και θέλει να το μάθουν όλοι! Μια μέρα παίρνει μέρος, μαζί με την Τζόρτζια, τη φίλη του, σε μια οντισιόν για τους πρωταγωνιστικούς ρόλους μιας τοπικής θεατρικής παράστασης, περιμένοντας τη μεγάλη ευκαιρία. Και τότε έρχεται η καταστροφή... Θα τα καταφέρει, άραγε, να συναντήσει τη δόξα και να γίνει διάσημος;

Μια ξεκαρδιστική ιστορία γεμάτη απρόοπτα κι ανατροπές από το βραβευμένο συγγραφέα των βιβλίων **ΠΩΣ ΝΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΣΟΥ** και **ΠΩΣ ΝΑ ΓΙΝΕΙΣ ΤΑΡΑΞΙΑΣ**.

ISBN 978-960-453-718-1

9 789604 537181

ΚΩΔ. ΜΗΧ. ΣΗΜ.: 07592